

Nr 325.

Av herr **Öhman m. fl.**, *angående stadgande av förbud i visst fall mot värnpliktligs skiljande från vid inkallelse till tjänstgöring innehaft arbete eller tjänst m. m.*

Många värnpliktige förlora på grund av värnpliktstjänstgöring sin arbetsanställning. Det måste anses vara samhällets skyldighet att effektivt motverka detta missförhållande. Tidigare kunde arbetarnas fackliga organisationer i vissa fall ingripa och med maktspråk tvinga arbetsköparna att återtaga arbetarna i deras före värnpliktstjänstgöringen innehavda arbetsanställningar. Genom tvångslagens tillkomst har även denna utväg för arbetarna starkt försvårats.

I vissa enstaka fall torde sådana omständigheter kunna föreligga att arbetsköpare, även om vilja därtill förefinnes, icke har möjlighet att omedelbart återanställa vederbörande arbetare. Så kan vara fallet beträffande exempelvis en del mindre hantverkare. För dylika fall bör fastslås skyldighet för staten att lämna fullgod gottgörelse till vederbörande arbetare för de förluster och lidanden de därigenom vållas.

Vi hemställa därför,

att riksdagen måtte besluta att i lag fastställa förbud i visst fall mot värnpliktliges skiljande från det arbete eller den tjänst de vid inkallande till värnpliktstjänstgöring inneha och att fullgod gottgörelse genom statens försorg lämnas i de fall värnpliktig vållas förluster genom mistad eller försämrad arbetsanställning på grund av fullgörande av värnpliktstjänstgöring.

Stockholm den 21 januari 1929.

Oscar Öhman.
Verner Karlsson.

J. P. Dahlén.
Nils Flyg.
Viktor Herou.

Aug. Spångberg.
Edoff Andersson.

